

Tajemné Marcahuasi

Oblast Marcahuasi je peruánská náhorní plošina, plná tajemných soch s podobou zvířat a lidí, která je dosud málo prozkoumána. Od hlavního města Limy je vzdálena jen několik hodin jízdy na koni, ale kvůli pověstem o temných silách, působících zde odedávna, se mu vyhýbají domorodci i cizinci.

V kečuánském jazyku, kterým mluví indiáni, žijící v oblasti, pojem „marca“ může mít více významů, z nichž lze uplatnit pojmy „vládce“, „obránce“ či území a „huasi“ znamená „dům“. Celý význam pojmenování tedy znamená pravděpodobně dům či území vládce – ochránitele, tedy podobný pojem jako používají jiné kmeny pro označení svých Bohů, příchodích z kosmu.

Plošina Marcahuasi se nachází v nadmořské výšce asi 4000 metrů a v podstatě je pokryta ruinami, které lze jen obtížně datovat, jejich stáří však bude značné. Objekty jsou však dokladem pradávne monumentální civilizace, která zanikla neznámo kdy, zřejmě však po nějaké globální katastrofě.

Výprava badatelů a novinářů, která se konala koncem roku 1998 měla za úkol objasnit původ galerie tajemných soch, kterým místní indiáni dali charakteristická jména jako „Pomník lidstva“, „Prorok“, „Inka“, „Žába“, „Činčila“ aj.

Prvním objevem byl nález stop nástrojů na skulpturách, takže jejich tvary nemohly vzniknout náhodnou erozí, ale cíleným procesem. Vzhledem ke stavu horniny bylo stáří objektů odhadnuto na desítky tisíc let. To klade podmínky pro opravu názorů na osídlení předkolumbovské Ameriky, kde se usadili lidé již zřejmě po zániku Lemurie, někdy před 70.000 roky. Celá náhorní plošina představuje podobný otazník, jako jsou například sochy na Velikonočním ostrově, když se dokonce jedna socha nápadně podobá klasickým „moai“.

Pozoruhodné také je, že sochy podobné lidem mají charakteristické rysy pro různé rasy ze všech kontinentů. Názory, že v Americe existovala prastará civilizace je zachycena v mýtech celé řady indiánských kmenů, za všechny bych jmenoval Hopi, kde mám podrobnou výpověď náčelníka Ledního medvěda, kterou zachytil Josef Blumrich v knize Káaskara a 7 světů. Marcahuasi může být dalším dokladem o této staré civilizaci, jejíž kmeny žili prakticky po celém východním pobřeží obou amerických kontinentů. Stejně můžeme datovat všechny megalitické stavby, které se vyskytují zvláště ve Střední a Jižní Americe. Pokud si nedokážeme vysvětlit manipulaci s obrovskými a těžkými kamennými bloky, musíme přijmout vysvětlení domorodců, že je ovládali zvukem – přesnými vibracemi, kdy hmota ztrácela svoji váhu, případně tvrdost.

Pozoruhodné je, že u většiny indiánských kmenů se vyskytují pověsti o návštěvnících z vesmíru, kteří jim pomáhali a učili je mnohým dovednostem. Místní šaman don Hector uvádí, že pod Marcahuasi je 12 podzemních tunelů a na místě kde se křižují je podzemní jezero, kde je uprostřed ostrov a na něm stojí svatyně. Když se ho ptali, jak to ví, řekl, že tam byl – ovšem jen v duchovní podobě, po požití ayahuascy. (Droga způsobující uvolnění duchovní bytosti.) Podle šamana se tunely táhnou stovky kilometrů daleko a některé jsou tak velké, jako dnešní tunely pro auta nebo vlaky. Takovéto tunely byly potvrzeny mnoha badateli v celých Andách. V tunelech bylo dokonce nalezeno množství sošek s neznámým písmem, podobným tomu, jaké měl ve sbírce tajemný plukovník Harrison Fawcett, hledající v pralesích Matto Grosso ztracená města nejstarší civilizace, kde také záhadně zmizel.

Pozoruhodným objevem byla rovněž jedna skulptura, nápadně připomínající sfingu, známou z Egypta. Měla snad tato civilizace styky s Egyptem nebo je sfinga výtvozem stejné původní civilizace, pocházející z Atlantidy nebo Lemurie? Podle Indiánů bylo Marcahuasi místem, kde žili bohové, kteří vytvořili všechny sochy a podzemní tunely. Místním lidem řekli, že tvoří sochy proto, aby si lidé pamatovali jejich podobu, až oni zde nebudou. Na dotaz, odkud se bohové vzali, indián odpověděl, že přeci přišli z Atlantidy. Takové informace se pozoruhodně

shodují s pověstmi indiánů kmene Hopi, kde se po tisíce let předává ústním podáním jejich historie od doby „prvního světa, zničeného snad někdy před 70.000 roky. Místní obyvatelé znají název Atlantida a vědí, že to byl kdysi velký ostrov, který se potopil do oceánu. Jeho název byl v místním jazyce „Manikita“, což znamená „Tam, kde byl počátek všeho“.

Zdá se, že historie současného lidstva byla zcela jiná, než nám říkají oficiální vědecké teorie. Vědci totiž pověstem domorodců nevěří...

© Jan Pavlík 6. 11. 2015